

Medlem fra Nørresundby gjorde forleden, at sige, at den ærede Konjekspræsident kan saa udmærket godt komme med sit Provisorium senere, det gør ikke noget, og naar han saa kommer med det og fremlægger det, henlægger man det i Udvalg og sidder ganske rolig og lader, som man behandler Forslaget for at saa en Finanslov ud deraf. Resultatet af hele Samlingens Arbejde bliver, at vi komme hjem den 1ste April og saa det følgende Mars Finansprovisorium. Det synes jeg er det, som de Herrers Forhandlingspolitik har ført til, eller tager jeg fejl? Lad mig endnu rette et Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Stege (Vossen), og det er, har det ærede Medlem og hans Meningsfæller noget som helst Haab om, at der ud af denne Finanslovbehandling kan komme en lovlig vedtagen Finanslov? Dette Spørgsmaals Betydning har ogsaa Betydning, praktisk og politisk Betydning for det Standpunkt, hvorpaa jeg staar. Dertil skal jeg indskrænke mig. Jeg haaber ikke, at mit Spørgsmaal har været ubegrundet. Jeg haaber, at disse Spørgsmaals Betydning af de Herrer, til hvem de ere rettede, vil erkendes for at være af den Betydning, som de i alt Fald for mit Vedkommende ere.

Lauridsen: Paa dette fremrykkede Tidspunkt kan der kun være Anledning til at fremsætte en ganske lille Bemærkning i Anledning af det Forhold, vi her have berørt. Det Forhold, hvorefter jeg har forlangt Ordet, blev omtalt i Udtalelser af det ærede Medlem fra Assens (Berntsen). Dette ærede Medlem henfaldt i en Slags Henrykkelsestilstand over den Alderdomsforsørgelseslov, som det var lykkedes ham og hans Parti at skaffe til Veje; denne Henrykkelse er fra forskellige Sider bleven angrebet, f. Eks. af det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard), som har fremhævet, at det, det der vilde komme an paa, var, om de fattige overhovedet fik noget som helst ud af den Historie, thi først naar det viste sig, at de fik noget mere, end de fik i Forvejen, kunde man sige, at der der var Forhold til Stede, som betingede en Røs over det Lovforslag, som det ærede Medlem fra Assens og hans Parti havde den Gæde at føre frem i forrige Samling. Et Medlem lige over for siger, at det har vist sig. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem har Ret, for saa er der kommet noget ud af det Forslag, idet der saa er kommet en reel Tilvækst for den fattige Mand ud af det, som skete i forrige Samling, og det er jo altid noget; men i øvrigt vil jeg sige, at jeg føler mig ingenlunde overbevist om,

at det ærede Medlem i Almindelighed har Ret. Der har jo ganske sikkert været Kommuner, hvor de fattige have faaet mere end tidligere, og hvor der foruden den almindelige Fattigforsørgelse har været forøgede Udgifter til de fattiges Forplejning og Underhold, som ikke i Forvejen have fundet Sted, men der er sikkert ogsaa andre Kommuner, hvor der er afvist mange fattige, og hvor den saakaldte Alderdomsforsørgelseslov er gennemført efter meget billige Principper, efter saa billige Principper, at den fattige Mand i Virkeligheden ikke har faaet noget ud af denne Lov. Der er en ganske overordentlig Forstel, og jeg tror, at de statistiske Oplysninger, som jeg sammen med andre ærede Medlemmer vil haabe blive forelagte dette Ting, ville vise det, at sjældent er en Lov gennemført saa forskelligartet som denne Alderdomsforsørgelseslov. Jeg saa for nogen Tid siden, at der var en Kommune i Sjælland, hvor Alderdomsforsørgelsen varierede fra en Vandage op til 300 Kr. Nu vil jeg sige, at det at kalde en Vandage for en Alderdomsforsørgelse, er maaste . . . (Funden rigsministeren [Ingerslev]: jo, det kan være meget fornuftigt!) Den ærede Minister mener altsaa, at det er naturligt, at dette kan betegnes som en Alderdomsforsørgelse, og dertil er ikke noget at sige; men jeg vil sige, at der er dog en stor Variation, og en ret mærkelig Forstaaelse af det Ord: Alderdomsforsørgelse. Eksemplet viser maaste tydeligt, hvor forskelligt den Ting kan forstaaes. Men ikke nok dermed. Jeg tror, at den Praksis, der har fundet Sted, godtgør dels ved Afvisningen og dels ved den Maade, hvorpaa Understøttelserne ere uddelte, at det ikke er nogen prisværdig Ordning af dette Forhold, som det højtærede Flertal her i Tinget fandt i forrige Samling. Jeg skal kortelig nævne to Grunde derfor. Den første af disse er: Byrdernes Fordeling, og den anden Grund er det, som de fattige saa ud af Loven. Med Hensyn til Byrdenes Fordeling ser jeg ikke rettere, end at denne Fordeling er en „S-System-Sættelse“ af en Uretfærdighed, som allerede i Forvejen har fundet Sted. Den Omstændighed, at Byrderne fordele sig paa Kommunerne saaledes, at de Kommuner, som i Forvejen have de fleste fattige, og som paa Grund af denne Omstændighed ere mest bebyrdede, at de ogsaa ved Alderdomsforsørgelseslovens Gennemførelse blive de, som komme af med det meste, blive de mest bebyrdede, at det skulde stemme med Retfærdighedsprincippet, det synes jeg ikke er saa ganske let at forstaa. Og endnu mindre synes jeg at det er let at forstaa, at det fra Fattig-